

EL DEIXEBLE QUE JESÚS ESTIMAVA

El cristià és aquell que se sap estimat per Jesús.

Deixar-se estimar, relacionar-se i intimar amb Ell és el nucli de l'experiència cristiana.

El cristià és aquell que no pot viure sense relacionar-se amb Jesús.

El deixeble que Jesús estimava a l'evangeli de Joan és l'íntim de Jesús, el confident, el que recolza sobre el seu pit (Jn 13,25) el que roman amb Maria al peu de la Creu i l'acull a casa seva (Jn 19,25-27) i el qui el reconeix com a ressuscitat (Jn 21,7).

És la persona més valorada de la comunitat, el místic, el que coneix el misteri de Jesús, el testimoni, el qui "veu i creu" en contrast amb Pere.

Aquest deixeble pertany a la comunitat de Joan (any 100), és un testimoni de prestigi, com ho podia ser-ho per a nosaltres la Cristina Kaufmann.

Ha estat posat dins de l'evangeli perquè nosaltres fem el mateix i puguem fer la mateixa experiència que van fer els qui visqueren amb Jesús Ressuscitat.

Compareu (Jn 20,1-10) amb Lc 24,12):

- Quines diferències hi veieu?
- A qui s'adrecen les dones?
- Qui corre al sepulcre?
- Què vol dir veure i creure?
- Què fa que uns hi vegin i altres no?

Al final de l'evangeli, el deixeble es posa darrere de Pere (Jn 21,20) i allí se'ns recorda que és "aquell que durant el sopar s'havia reclinat sobre el pit de Jesús i li havia preguntat: "Senyor, qui és el qui et traeix?"

Conclusió

"Aquest és el deixeble que dóna testimoni de tot això. ELL HO HA ESCRIT i sabem que el seu testimoni és digne de crèdit" (21,14).

- Qui és aquest misteriós deixeble?
- Et sents identificat amb ell?
- Et sents estimat per Jesús?
- Et deixes estimar pels altres?
- Llegiu i comenteu els textos on surt el deixeble estimat

LLUC 24, 9-12 GREC	LLUC 24, 9-12 CATALÀ	JOAN 20, 1-10 GREC	JOAN 20, 1-10 CATALÀ
9 καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. 10 ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς. ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα, 11 καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσεί λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίσταντο αὐταῖς. 12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια μόνα, καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ἐαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.	9 Llavors se'n tornaren del sepulcre i van anunciar tot això als Onze i als altres. 10 Eren Maria Magdalena, Joana i Maria, mare de Jaume. També les altres que anaven amb elles ho explicaven als apòstols, 11 però les seves paraules els van semblar un deliri, i no se les van creure. 12 Amb tot, Pere se'n va anar corrents fins al sepulcre, s'ajupí i veié que hi havia tan sols el llençol d'amortallar. Després se'n tornà a casa, estranyat del que havia succeït.	1 El diumenge, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. 2 Llavors se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» 3 Pere i l'altre deixeble van sortir cap al sepulcre. 4 Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà a Pere i va arribar primer al sepulcre, 5 s'ajupí i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi va entrar. 6 Després arribà també Simó Pere, que el seguia, i va entrar al sepulcre; veié aplanat el llençol d'amortallar, 7 però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó que continuava lligat a part. 8 Llavors va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. 9 De fet, encara no havien entès que, segons l'Escriptura, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts. 10 I els dos deixebles se'n tornaren a casa.	1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ῥημένον ἐκ τοῦ μνημείου. 2 τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. 3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. 4 ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητής προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, 5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. 6 ἔρχεται οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, 7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. 8 τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητής ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν. 9 οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. 10 ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθηταί.

θεωρεῖ veure (allò que apareix als sentits)

εἶδεν veure, percebre (en profunditat)